

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษาสมบัติของ โพลีเอสเตอร์เรซินชนิดไม่อิ่มตัวที่มีการเติม
ถั่วลอถอยหรือซิลิกาเป็นสารตัวเติม และผลของการปรับปรุงผิวถั่วลอถอยหรือซิลิกาที่มีต่อสมบัติของ
วัสดุเชิงประกอบที่ผ่านการเชื่อม โยงสายโซ่ด้วยด้วยความร้อนปกติและคลื่น ไมโครเวฟ พบว่า
วัสดุเชิงประกอบที่เติมซิลิกาไปไม่สามารถสังเกตเห็นปฏิกิริยาในชั้นเริ่มต้นของปฏิกิริยาโพลีเมอร์
ไรเซชันเมื่อเปรียบเทียบกับวัสดุเชิงประกอบที่เติมถั่วลอถอย เนื่องจากความแตกต่างของจำนวนปริมาณ
หมู่ไฮดรอกซิลที่ผิวหน้าของถั่วลอถอยและซิลิกา โดยวัสดุเชิงประกอบที่เติมถั่วลอถอยหรือซิลิกาที่ผ่าน
การเชื่อม โยงสายโซ่ด้วยคลื่น ไมโครเวฟมีระยะเวลาในการเชื่อม โยงสายโซ่สั้นกว่าการเชื่อม โยงสาย
โซ่ด้วยความร้อนปกติ แสดงว่าคลื่น ไมโครเวฟมีความเหมาะสม ในการใช้เชื่อม โยงสายโซ่ของ
โพลีเมอร์ที่มีถั่วลอถอยหรือซิลิกาเป็นสารตัวเติมมากกว่าการเชื่อม โยงสายโซ่ด้วยความร้อนปกติ
ปริมาณถั่วลอถอยหรือซิลิกาที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เปอร์เซ็นต์การเชื่อม โยงสายโซ่เพิ่มขึ้นตาม
วัสดุเชิงประกอบที่เติมถั่วลอถอยหรือซิลิกามีค่ามอดูลัสค้ำคง ค่าความทนทานต่อการกระแทก และค่า
ความแข็งเพิ่มขึ้นตามปริมาณถั่วลอถอยหรือซิลิกา แต่ความทนทานการโค้งงอมีค่าลดลงถึงแม้ว่าค่าความ
ทนทานการโค้งงอเพิ่มขึ้นตามปริมาณถั่วลอถอยหรือซิลิกาที่เพิ่มขึ้น สมบัติเชิงกลของวัสดุเชิงประกอบ
โพลีเอสเตอร์เรซินชนิดไม่อิ่มตัวที่มีการเติมถั่วลอถอยหรือซิลิกาเป็นสารตัวเติมมีแนวโน้มการ
เปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นเมื่อทำการปรับปรุงผิวของถั่วลอถอยหรือซิลิกา ด้วย 3-Glycidoxypropyl
trimethoxysilane (KBM403) โดยพิจารณาจากผลของความทนทานต่อการกระแทก สำหรับ
ค่ามอดูลัสสะสม ค่าอุณหภูมิการเปลี่ยนสถานะคล้ายแก้ว และแฟกเตอร์การสูญเสียได้ทำการวิเคราะห์
โดยใช้เทคนิค Dynamic Mechanical Analysis (DMA) ซึ่งพบว่าค่ามอดูลัสสะสมและอุณหภูมิการ
เปลี่ยนสถานะคล้ายแก้วเพิ่มขึ้น แต่ค่าแฟกเตอร์การสูญเสียมีค่าลดลงเมื่อปริมาณถั่วลอถอยหรือซิลิกา
เพิ่มขึ้น และการปรับปรุงผิวของถั่วลอถอยหรือซิลิกาทำให้ค่ามอดูลัสสะสมและอุณหภูมิการเปลี่ยน
สถานะคล้ายแก้วมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น

This research aimed to examine the properties of unsaturated polyester (UPE) resin filled with fly ash (FASi) or silica (PSi), and silane treatment on the properties of composites by conventional (CV) thermal and microwave (MW) curing methods. The curing curves for PSi/UPE composites had no initiation stage with higher percentage conversion as compared with those for FASi/UPE composites, FASi/UPE or PSi/UPE composites have the differences in curing behavior of these two fillers being related to the number of hydroxyl groups on the surfaces. Microwave curing appeared to lower the cure time greater than magnitude than those cured by CV curing, implying that the MW was more suitable to cure polymers containing FASi or PSi fillers for the purpose of reducing cure time. The percentage conversion of FASi or PSi/UPE composites increased with increasing filler content. The flexural modulus, impact strength, hardness, storage modulus and loss modulus increased with increasing filler content for FASi and PSi fillers. The presence of FASi or PSi filler in the UPE resulted in a sudden decrease in the flexural strength although the strength was slightly improved as the FASi or PSi content was increased. The overall mechanical properties of the UPE composites were greatly improved use of 3-Glycidoxypropyl trimethoxysilane (KBM-403) as coupling agent on silica surfaces. The effect of filler surface treatment was observed obviously by the impact testing results. Moreover, the storage modulus and glass-transition temperature (T_g) in dynamic mechanical analysis (DMA) increased with additions of FASi or PSi filler in the UPE composites whereas the loss factor decreased with FASi or PSi. The surface treatment of FASi or PSi enhanced the storage modulus and T_g of the FASi or PSi/UPE composites.